

DZIEŃ BYDGOSKI

ORAZ WYDAWNICTWA

DZIEŃ POMORSKI
GAZETA MORSKA
GAZETA GDANSKA

DZIEŃ GRUDZIĄDZKI
DZIEŃ KUJAWSKI
GAZETA MOGILEŃSKA

Rok IV

Redakcja i Administracja:
Bydgoszcz, Mostowa 6Telefon 22-18
Konto czeK. P. K. O. 205.102

rN. 179

Od Pierwszej Kadrowej — do Kadry Obywateli Zjazd Legionistów — punktem zwrotnym w dziele naprawy ustroju

O godz. 6 rano przed frontem kolumny Garnizonu zgromadziły się poczty sztandarowe i orkiestry. Na podium stanęło 12 trębaczy, trzykrotnie zadźwięczał głos pobudki — 12-TY ZJAZD LEGJONOWY ZO STAŁ OTWARTY.

Właściwe uroczystości zaczęły się od mszy św. celebrowanej przez Ks. biskupa Gawlinę na wzgórzu pod Krzyżem Traugutta. Na wzgórze zasiedli Weterani Powstania Styczniowego, półkolem stanęły sztandary. Nawprost ołtarza zajęli miejsca członkowie rządu z premierem Jędrzejewiczem na czele, a przed nimi Pan Prezydent Rzeczypospolitej.

O godz. 11 po nabożeństwie, rozpoczęła się uroczysta akademja, która zajął prezes komitetu organizacyjnego Jan Piłsudski. Następnie przemawiał prezes Sławek, a po nim gen. Sławoj-Składkowski.

Po zakończeniu akademji Pan Prezydent wraz z członkami rządu udał się na plac zamkowy. Uczestnicy w liczbie 20 tysięcy ustawili się do defilady, która odbyła się o godz. 12.45. Defiladę przyjął Pan Prezydent pod kolumną Zygmunta na Placu Zamkowym.

O godz. 4 po poł. tłumy uczestników zjazdu zaczęły ściągać do Łazienek, aby wziąć udział w wielkim festynie legionowym. O godz. 6 przybył do Łazienek kpt. Skarżyński. Powitano go hucznymi oklaskami i okrzykami: Niech żyje. W imieniu komitetu organizacyjnego powitał go dr. Dziadosz, kończąc swoje powitanie słowami: Z polecenia zarządu głównego Zjazdu Legionistów wręczam Panu Kapitanowi krzyż legionowy z dekretem podpisanym własnoręcznie przez Marszałka Piłsudskiego, poczem dr. Dziadosz wręczył kpt. Skarżyńskiemu przy dźwiękach pierwszej brygady i okrzykach na cześć lotnika, krzyż i dyplom.

Uroczystości zakończyły się przed komendą miasta na Placu Marszałka Piłsudskiego, skąd kompania honorowa odeprowadziła bojowe chorągwie i sztandary powstańców 63 roku.

Przemówienie p. prezesa Sławka podajemy osobno.

Przemówienie gen. Składkowskiego

„Panie Prezydencie, Panie Premierze, Koledzy! Kilka dni temu kiedy otrzymałem wezwanie od p. prezesa Sławka, aby przemawiać na tym zjeździe legionowym, przyznam Wam się, że pierwszym uczuciem była radość i dumna. Powiedziałem sobie: Będiesz mógł jeszcze raz gadać do ludzi, którzy ci są najbliżsi i następnie popatrzeć jeszcze raz na te twarze koleżeńskie. Więc powiem wam o kryzysie i o waszej przyszłości.

Co to jest kryzys? Kryzys jest to zalamanie się. Ale nie nas straszyć kryzysem. Myśmy już przeżyli dużo kryzysów. Czemuże był wybuch wojny światowej jak nie kryzysem bezprawia, jak nie kryzysem pokoju opartego na bezprawiu, na bagnietach, jak nie kryzysem nowej hańby, nowego niewolnicstwa?

To był kryzys gorszy od obecnego. Później w czasie służby legionowej, ileż razy zaskakiwał nas kryzys. Wspomnę o kryzysie rekrutacji w Królestwie. Pamiętam jak to było. Komendant zakazał nagle rekrutacji w Królestwie. To był dla nas kryzys, bo każdy z nas zaagitował w domu wśród znajomych i

ciagle mówił na urlopie, że on najlepiej Komendanta rozumie, że on wie co Komendant robi. To był proszę kolegów kryzys, kryzys przysięgi, która nas łączyła, która nas ożywiała.

A teraz nas straszą kryzysem światowym, dali mu nazwę „światowy“, aby był straszniejszy. Ten kryzys oczywiście istnieje i szerzy się na świecie. Jedni są, co tak mówią, a

Prezydent Rzplitej - decydującym czynnikiem

Jednym z najważniejszych punktów programu w tegorocznym Zjeździe Legionowym było przemówienie prezesa Walerego Sławka, poruszające jako główny temat sprawę ustrojową w Polsce.

Przemówieniu swemu dał prezes Sławek głębokie podłoże ogólnohistoryczne, charakteryzując wiekowy przebieg ustalania się form ustrojowych w organizmach państwowych. Przez wieki całe trwało wyzwalać się człowieka z pod pierwotnej władzy monarchów, którzy państwo uważali za swą „prywatną własność“. Stąd też walka o wyzwolenie człowieka, prowadzona początkowo przeciw ustrojowi monarchicznemu, mimowoli nawet i później niekiedy stawała się walką przeciw samemu państwu. Teorie i formułki, zrodzone w okresie walk z absolutyzmem monarchów, utrzymały się i w okresie parlamentów. Pocucie to wkorzeniło się w ludzkie dusze tak głęboko, że nawet i w dzisiejszej dobie, w okresie wyzwolenia człowieka-obywatela nie zdał on sobie niekiedy sprawy z tego, iż JEGO STOSUNEK DO PAŃSTWA MUSI BYĆ INNY, NIŻ TAMTEN.

Takie właśnie formułki pozostałe w duszach polskich z OKRESU NIEWOLI i walk z absolutyzmem, stały się podstawą Konstytucji polskiej, uchwalonej przez pierwszy Sejm. Nadomiar złego, wzięto i życiem do Polski usiłowano przykroć obywateli, zapominając, że doświadczenia przeszłości nakazały obywatelowi nowej Polski rolę zgoła odmienną od dawnej.

Przed rozbiarami społeczeństwo szlacheckie pojmowało państwo jako „rzesz nos-olita“, rzesz wspólna, wspólne dobro.

List Marszałka Piłsudskiego

Marszałek Piłsudski nadesłał następujący list, który odczytany na Zjeździe Legionistów zgromadzeni przyjęli huraganem żywiołowych okrzyków entuzjazmu i burzą oklasków. List ten brzmi:

„Kochani Przyjacie! Na Wasz Zjazd w Warszawie nie mogąc przyjechać, piśsz list.

Kiedy teraz na brzegu pięknego podwileńskiego jeziora siedzę i słucham cichego szmeru łagodnie pluszczącej fali, — wspominam dzieje swojej burzliwej, pełnej przygód przeszłości. Powtarzam wtedy ciche słowa poety:

„Bo kiedy grzebię w Ojczyzny popiołach
I potem ręce znowu na serce kładę,
Wstają mi z grobu matry takie ładne,
Takie przyrzyste, świeże, żywe, młode,
Że po nich płakać nie umiałbym szczerze...“

...A najczęściej po głowie snują mi się te chwile grozy i uporu duszy których

drudzy się ich boją — zamiast dać im odpowiedź. My damy im odpowiedź, my się nie boimy. My ten kryzys zniesiemy własnymi rękoma. Co więcej — mówią, że jest już „kryzys idei“ Komendanta. Oni mówią, że myśmy... powinni ustąpić miejsca innym. Wedle nich — nam „nie wolno“ już mówić o 6-tym sierpniu. Ale tymczasem idea Komendanta żyje, bo to jest idea Polski Niepodległej, zdobyta

Było to coś więcej, niż zasady ustroju republikańskiego. W słowie „rzesz pospolita“ mieściło się pojęcie „współwłasności“ choć jednocześnie państwo rozporządzało w małym stopniu prawem przymusu. Często na prywatne poczynania jednostek spadał np. ciężar obrony państwa. Na takich samych podstawach opierała się walka o jego wskrzeszenie.

W Polsce odrodzonej stworzono ustrój, w którym partje wiodły spór o podział dobra państwowego, a uprzywilejowani stali się protegowani partyni. Gdy przewrót majowy ten stan rzeczy obalili, opinja zażądała, aby dyktaturę objął Człowiek, któremu naród wierzy. Marszałek Piłsudski jednak po tej drodze nie poszedł. Natomiast wskazał na KONIECZNOŚĆ WZMOCNIENIA WŁADZY PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ, WSKAZAŁ NA KONIECZNOŚĆ UZDROWIENIA ŚRODOWISKA DZIAŁACZY POLITYCZNYCH I ICH METOD PRACY, FAŁSZYWYCH I DEPRAWUJĄCYCH.

Potrzeba bowiem, by ludzie kierujący mechanizmem życia państwowego ożywieni byli MYŚLĄ PRZEWODNIĄ BUDOWANIA DOBRA ZBIOROWEGO.

Według doktryny dzisiejszej, Prezydent Rzplitej jest tylko zwierzchnikiem władzy wykonawczej. Według nas zaś WŁADZA JEST JEDNA I NIEPODZIELNA I SKUPIAĆ SIĘ MA W RĘKACH PREZYDENTA. Pod zwierzchnictwem Prezydenta pozostawać będą organy władzy przezeń powołanej do pełnienia swych zadań. PREZYDENT MA HARMONIZOWAĆ DZIAŁALNOŚĆ I ROZSTRZYGAĆ W KONFLIK

grobami żołnierza i krwią serdecznym żołnierza. Jest to najważniejszy kapitał Polski, jest to kapitał idei i myśli Komendanta, którego żaden wróg nam nie wyrwie, chyba z ziemią polską. I dlatego, proszę kolegów, my się tego „kryzysu idei Komendanta“ nie boimy. Niechaj nad brzegi wileńskiego jeziora dojdzie nasz okrzyk: KOMENDANT JÓZEF PIŁSUDSKI NIECH ŻYJE!

TACH.

Dalej prezes Sławek mówi i określa pojęcie pożytecznych obywateli w działalności dla dobra społeczeństwa. Wspomina o zjazdach Legionistów w Radomiu, Tarnowie i w Gdyni.

„Na Zjeździe w Radomiu mówiłem o zaochceniu elity wybranej z całego narodu — w Tarnowie o kasie oficerskiej I Brygady, na Zjeździe w Gdyni o honorze i o potrzebie rozwinięcia autorytetu Państwa. Tych rzeczy nie mówiłem napróżno“.

Tu prezes Sławek podnosi potrzebę powołania ludzi najlepszych do pracy na rzecz dobra zbiorowego, — ludzi, którzy nie będą przyznawane korzyści osobiste, lecz zwiększony będzie ich udział w ofiarnej pracy.

Przechodząc do omówienia napraw Konstytucji w zakresie Senatu, prezes Sławek mówi o PROJEKCIE KADRY OBYWATELSKIEJ. Kadra ta skupiać będzie najbardziej czynnych i ofiarnych działaczy, którym przyznane będzie prawo wybieralności 1/3 liczby senatorów. Pozostała liczba senatorów powołana będzie z nominacji Prezydenta Rzeczypospolitej. Prawo zaliczania się do tej elity posiadać będzie w przyszłości tylko Senat; do wyboru zaś pierwszego Senatu powołani będą ci, którzy za usługi zostali odznaczeni Krzyżem Wirtuti Militari i Krzyżem Niepodległości. Ci będą wybierali pierwszy Senat, a pierwszy Senat decydować będzie o dalszej kadry obywatelskiej.

— „Te same więc uprawnienia — mówi prezes Sławek — przyznane będą apospołowi Arciszewskiemu z PPS, staremu i zasłużonemu bojownikowi o wolność, jak i pułkownikowi Arciszewskiemu z Narodowej Demokracji, jako jednemu z pierwszych odznaczonych krzyżem Wirtuti Militari“.

Czynna służba publiczna, ofiarnosc i honor w tej służbie będą KRYTERIJAMI do zrównoważenia innych obywateli z tymi, którzy stanowią będą pierwszą kadry obywateli. Senat ma być instytucją stałą, co 3 lata odnawianą i uzupełnianą. Naszym dążeniem będzie, aby zrównoważył Senat w zakresie praw i wpływów ze Sejmem.

W zakończeniu prezes Sławek podniósł: — „Nazywano nas „utopistami“ i „romantykami“. Była to tylko forma uprzejmości. „Marzenia“ swoje własnymi realizujemy rękami. Mieliśmy i mamy WODZA, który żąda od nas wysiłku — i ten WYSIŁEK DAJEMY I PAŃSTWU I SPOŁECZENSTWU“.

(Pełny tekst przemówienia prez. Sławka podajemy w numerze jutrzejszym).

Józef Piłsudski.

Piłkiszki, 4-go sierpnia.

